

	SYLABUS				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	Pedagogika				
2. Nazwa przedmiotu	Współczesne patologie społeczne i problemy socjalne				
3. Kod przedmiotu	I Ped. B7				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	II				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	10 (3 kno)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	20 (5kno)
	Konwersatorium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	4				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Barbara Laskowska, dr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)					

12. Cele przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Dostarczenie wiedzy o podstawowych pojęciach opisujących zjawiska patologiczne we współczesnym świecie.
C2	Przekazanie wiedzy z zakresu wybranych teorii powstawania zjawisk dewiacyjnych w kontekście ich zastosowania w oddziaływaniach profilaktycznych i resocjalizacyjnych wobec osób zagrożonych marginalizacją społeczną oraz niedostosowanych społecznie nieletnich i dorosłych.
C3	Przekazanie wiedzy o wybranych zjawiskach dewiacyjnych (uzależnienia, prostytutka, zachowania autodestrukcyjne, przemoc) i ich związkach z przestępczością.
C4	Przekazanie wiedzy o wybranych problemach socjalnych (bezrobocie, ubóstwo, bezdomność, choroby cywilizacyjne).
C5	Przekazanie wiedzy o systemie instytucji powołanych do działalności profilaktycznej wobec wybranych zjawisk patologii społecznej.

13. Przewidywane efekty uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych studenta

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie:	Odniesienie
		wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	do celów (symbol celu)

EU1	Definiuje podstawowe pojęcia z zakresu patologii społecznej.	W	C1
EU2	Analizuje krytycznie teorie wyjaśniające powstawanie zjawisk dewiacyjnych.	W/U	C2
EU3	Charakteryzuje wybrane zjawiska patologii społecznej w odniesieniu do genezy, charakteru, kategorii oraz konsekwencji w wymiarze jednostkowym i społecznym.	W	C3
EU4	Charakteryzuje wybrane problemy socjalne w odniesieniu do genezy, charakteru, kategorii oraz konsekwencji w wymiarze jednostkowym i społecznym.	W	C4
EU5	Przedstawia instytucje powołane do przeciwdziałania występowania zjawiskom dewiacyjnym.	U/KS	C5

14. Treści kształcenia

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, e-learning)	Odniesienie do efektów kształcenia (symbol efektu)
TK1	Norma a patologia. Patologia społeczna jako dyscyplina naukowa.	W	EK1, EU3
TK2	Powstawanie zjawisk patologii społecznej w świetle wybranych teorii.	W, ćw	EU2
TK3	Wyzwania współczesnego świata wobec wybranych zjawisk z obszaru patologii społecznej (uzależnienia, prostytucja, zachowania autodestrukcyjne, przemoc).	W, ćw	EU1, EU3
TK4	Wyzwania współczesnego świata wobec wybranych problemów socjalnych (bezrobocie, ubóstwo, bezdomność, choroby cywilizacyjne).	W, ćw, kno	EU1, EU3
TK5	System zapobiegania zjawiskom z zakresu patologii społecznej.	W, kno	EU5

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Pospiszył I., Patologie społeczne, Warszawa 2008. Poznań 2011.</p> <p>Borowski M. Dobrzeńcki R. Patologie społeczne – wybrane zagadnienia. Wyszaków, 2009</p> <p>Augustynek A. Uzależnienia komputerowe: diagnoza, rozpowszechnianie, terapia. Warszawa, 2010</p> <p>Jędrzejko M. Narkomania: zjawisko, zagrożenia. Warszawa 2008</p> <p>Wanat W. Odłot do nikąd. Warszawa 2006</p>
-----------------------	--

Literatura uzupełniająca	<p>Caper S., Dimoff T., Jak rozpoznać czy dziecko sięga po narkotyki. Warszawa 1993</p> <p>Red. Danuta M. Piekut-Brodzka. Wybrane problemy socjalne i ich rozwiązywanie. Kielce 2014</p> <p>Nowak A., Wysocka E., Problemy i zagrożenia społeczne we współczesnym świecie, Katowice 2005.</p> <p>Orłowska M. (red.), Skazani na wykluczenie, Warszawa 2005.</p> <p>Siemaszko A., Granice tolerancji, Warszawa 1993.</p> <p>Urban B., Jan. M. Stanik (red.), Resocjalizacja, tom 1 i 2, Warszawa 2008.</p> <p>Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży, Kraków 1999.</p> <p>Cekiera C., Ryzyko uzależnień. TN KUL Lublin 1994.</p> <p>Hołyst B., Wiktymologia. Warszawa 1997.</p> <p>Hołyst B., Kryminologia. Warszawa 1994.</p> <p>Hołyst B., Samobójstwo, przypadek czy konieczność. Warszawa 1993.</p> <p>Imieliński K., Manowce seksu. Prostytucja. Łódź 1990.</p> <p>Kowalczyk – Jamnicka M., Społeczno-kulturowe uwarunkowania prostytucji w Polsce. WSP, Bydgoszcz 1998.</p> <p>Pasek M., Narkotyki? Na pewno nie moje dziecko! Warszawa 1997 .</p> <p>Rogała-Obłęgowska J., Przyczyny narkomanii. Warszawa 1999.</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
Diagnostyczna	poziom przygotowania studentów do zajęć - dyskusja
Formująca	dyskusja podczas ćwiczeń; praca w grupie polegająca na wyborze podstawy teoretycznej do działań oraz wskazania odpowiednich instytucji pomocowych
Podsumowująca	Zaliczenie ustne

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu)

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się przedmiotu (EU) do celów przedmiotu, treści programowych i typów / metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się przedmiotu do efektów uczenia się dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia się - oraz efektów zdefiniowanych dla obszaru kształcenia –tabela 2

Analiza obciążenie pracą studenta – tabela 3

Tabela 1 Przyporządkowanie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do typów / metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	P –zaliczenie ustne
EU2	TK2	D - test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- zaliczenie ustne, prezentacja
EU3	TK1, TK3	D - test – dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- zaliczenie ustne, prezentacja
EU4	TK1, TK4	D - test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- zaliczenie ustne, prezentacja
EU5	TK5	D - test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- zaliczenie ustne, prezentacja

Tabela 2

Zestawienie przewidywanych efektów uczenia się przedmiotu do efektów uczenia się dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia się (PEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Przyporządkowanie efektu uczenia się dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)
EU1	K_W01, K_W05
EU2	K_W05, K_U02, K_U03
EU3	K_W04, K_W5,
EU4	K_W04, K_W5,
EU5	K_U10, K_K05

Tabela 3

Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *

Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	30
Praca własna studenta	70
SUMA GODZIN	100
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	4

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.